

3. Missionair zijn: stap voor stap

Onlangs werd ik uitgenodigd bij een protestantse gemeente, die enthousiast allerlei missionaire activiteiten ontwikkeld had. Maandelijks een maaltijd voor en met mensen in een wijk, exposities en concerten in de kerk, grote evenementen op het dorpsplein, goede contacten met de plaatselijke middenstand en de gemeentelijke politici. Al deze activiteiten kostten de gemeente veel energie en ook geld, hoewel er sponsorgelden werden binnengehaald. Dit leverde binnen de kerkelijke gemeente spanningen op. Waarvoor doen we dit allemaal? Wat levert het nu op? Gaat het niet ten koste van de zorg voor de eigen gemeenteleden? Deze spanningen leidden weer tot teleurstelling bij gemeenteleden, die de kar al jaren trokken. Zij voelden zich niet voldoende erkend en gesteund.

De kerkenraad en de missionaire commissies kwamen met elkaar in gesprek. We spraken over vragen als: Wat willen we eigenlijk bereiken met onze missionaire activiteiten? Willen we wel een missionaire gemeente zijn? Wat houdt dat dan in? Wat is ons doel als we missionair gemeente willen zijn? Wat willen we doen om dat doel te bereiken?

Hieruit kwam de volgende formulering van de visie van de gemeente voort:
Als gemeente van Jezus Christus zijn we er niet alleen om voor de eigen leden te zorgen, maar ook om een lichtend licht en een zoutend zout te zijn voor de wereld om ons heen. We willen uitdelen van de liefde en de inspiratie die het evangelie ons geeft. Zo kunnen mensen in onze omgeving daaraan deel hebben en zich laten inspireren. En andersom leren wij van mensen buiten onze kerkelijke gemeente.

We hopen dat er vervolgens mensen zijn die Jezus daardoor op den duur willen volgen. We zijn ons ervan bewust dat van de velen aan wie we liefde en inspiratie uitdelen er mogelijk slechts weinigen zijn die uiteindelijk die weg willen gaan. Dat ontmoedigt ons niet, want het wederkerig delen staat voorop. We zoeken daarbij naar een evenwichtige verdeling van onze menskracht en middelen als het gaat om de zorg voor onze gemeenteleden (intern) en het uitdelen van liefde en inspiratie aan mensen in onze omgeving (extern).

Vervolgens keken wij naar de activiteiten die al ontplooid werden. In hoeverre sloten die aan bij de visie? Al snel werd duidelijk, dat de activiteiten incidentele evenementen waren en dat de bezoekers niet (vrijblijvend) uitgenodigd werden om nader kennis te maken met waar wij voor staan. Als je hoopt dat mensen zich laten inspireren door het evangelie, dan gaat dat stap voor stap. Van kennismaking, naar verdieping, naar nog meer verdieping. Het is een traject. De gemeente besloot meer activiteiten aan te bieden die passen bij de verschillende stappen en bezoekers uit te nodigen voor verschillende andere manieren om met het evangelie in contact te komen.

Het is een manier van kijken, die op meer plaatsen uitkomst kan bieden. Wat bieden we aan, hoe kunnen we van betekenis zijn voor mensen, die zich meer willen verdiepen in het evangelie, hoe staan we tegelijk open voor wat zij ons te bieden?

